

[Per Hækkerup.]

til en politisk løsning af Indokinakonflikten,

opfordrer tinget regeringen til at optage diplomatiske forbindelser med Nordvietnam

og går dermed over til næste punkt på dagsordenen.“

I dette forslag til dagsorden siger vi generelt, at en optagelse af diplomatiske forbindelser med Nordvietnam vil styrke mulighederne for en politisk løsning — vi tænker altså ikke blot på vore egne diplomatiske forbindelser, men i det hele taget — og vi opfordrer specielt den danske regering til at foretage en sådan oprettelse af diplomatiske forbindelser.

Ministeren sagde i sin tale, at af forskellige grunde ville man ikke være med. Ministeren sagde, at „principielt“ ville han ikke være med, og at det var „formålsløst“ at gøre det. Jeg vil gerne understrege de to ord.

Ministeren sagde, at der havde været foretaget sonderinger, og sonderinger vil fortsat blive foretaget. Jeg vil gerne sige, at vi forudsætter ikke, hvis folketinget vedtager vores dagsorden, at vi så i morgen eller i overmorgen skal anerkende Nordvietnam. Vi forudsætter, at der skal ske seriøse konsultationer med de lande, vi plejer at konsultere sådanne udenrigspolitiske spørgsmål med. Men seriøse konsultationer er noget mere end sonderinger. Det er seriøse konsultationer på basis af — hvis tinget altså vedtager vores dagsordensforslag — at man i princippet udtaler, at der inden for en overskuelig fremtid skal ske en anerkendelse. Det, at man derefter optager konsultationer med de lande, man har forbindelse med og plejer at have sådanne konsultationer med, er noget andet end mere eller mindre løse sonderinger af, hvordan terrænet er.

Når ministeren hidtil har foretaget sonderinger, så er det på baggrund af, at flertallet her har forkastet forslag om oprettelse af diplomatiske forbindelser med Nordvietnam, og så kan jeg da godt forstå, at man opnår det resultat, man måske ønsker, i sådanne sonderinger, nemlig at der ikke er særlig interesse for det i andre lande. Men der er interesse for det i andre lande. Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med, at den norske regering i sin tiltrædelseserklæ-

ring i dag har sagt, at det er hensigten at optage diplomatisk forbindelse med Nordvietnam. Når ministeren altså næste gang henvender sig til Norge, så er det ikke et nej, ministeren får, så er det et ja. Der er i forvejen et ja fra Sverige, der har oprettet diplomatisk forbindelse med Vietnam.

Jeg vil indtrængende råde regeringen til at omprøve sin stilling. Formuleringen af vor dagsorden er sådan, at det skulle være muligt for regeringspartierne at gøre det, og når jeg tilføjer, at det, vi henstiller, er, at regeringen nu optager seriøse konsultationer på baggrund af en principbeslutning her om inden for en overskuelig fremtid at optage diplomatiske forbindelser, så har vi strakt os så langt, som vi overhovedet kan, for at få regeringen med. Jeg vil gerne sige til hr. Per Møller, sådan at han ikke misforstår det, at dette ikke er et spil af indenrigspolitisk karakter, men det sker, fordi vi mener det alvorligt med vor udenrigspolitik, og fordi vi tror, at dette kan være et bidrag — et meget lille og meget beskedent bidrag — til at lette løsningen i Indokina.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se sp. 4845).

Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.

Mødet udsat kl. 11.47.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Hr. formand, jeg har af og til gjort mig skyldig i at glemme at fremsætte et dagsordensforslag; det huskede jeg i dag, men jeg glemte at tilføje, at dagsordensforslaget er fremsat både på socialdemokratiets og på SFs vegne. Jeg giver denne meddelelse i den sikre forvisning, at det naturligvis ikke øver nogen indflydelse på regeringspartiernes saglige indstilling til forslaget.